

הליון מס' 169
פרשת וארא
ב' שבט תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

האמונה

הכוזרי (מאמר א' פייסקה כ"ה) הרי עומד על השאלה, למה הקדוש ברוך הוא "מציג" את עצמו בסניי כ"אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" (שמות כ, ב), ולא כ"אנכי ה' אלקיך בורא העולם ובוראכם". הרי מה שה' הוא יוצר כל והוא עשנו, הוא סיבה המחייבת אותנו לעשות רצונו יותר ממה שהוא הוציא אותנו ממצרים. ומתריך הכוזרי, שהקדוש ברוך הוא אמר דבקה מילים אלו כדי לבסס את אמונת ישראל במציאות ה' על דבר שראו אותו בעיניהם, ולא על בריאת העולם, שאותה לא ראו בעיניהם. מה שאדם ראה בעיניו, ומה שחָוה בעצמו, מבוסס אצלו הרבה יותר מדבר שלא ראה ולא חוה על בשרו, גם אם הוכח לו באופן שכלי שהוא נכון.

זה הלך הגדול שלנו מליל הסדר, שאנו חייבים להזכיר שאין עוד מלבדו, שאין שום כח שיכול לפעול בעולם, אלא מאמיתת המצאו. לקבל את הדברים האלה, ומזה להתקדם ולהגיע ללימוד תורה יותר בחשק, לשמירת שבת יותר בחשק, להבין כמה צריך לכבד את השבת וכמה צריך לשמור את קדושת יום השבת שלא תתחלל, וכן שאר כל המצוות, כי הכל תלוי בידיעה הזאת שהקדוש ברוך הוא הראה לנו במצרים, שהוא כל יכול ושום דבר לא יעזור נגדו. הכל נמצאת מאמיתת רצונו, ואם תדבק בקדוש ברוך הוא יהיה לך כל הטוב שבעולם. זה הלך מיציאת מצרים שצריך לעמוד נגד עינינו תמיד.

הצפרדעים שהיו באמסטרדם

מעשה שהיה באמסטרדם, בימי רבי אלעזר הרוקח זצ"ל, בעל מעשה רוקח. העיר אמסטרדם ישבה על שפת נהר גדול, וסכר מים אדיר ממדים הגן עליה מפני שיטפונות. באחת השנים ביום תענית אסתר, צפו על פני המים רבבות צפרדעים, הן לעלות על העיר והחלו להציף את הבתים. שלח המלך לקרוא לרב הקדוש והזהירו, שאם לא יסורו הצפרדעים מהנהר יוציא המלך כתב גרוש לכל היהודים. ענה לו רבי אלעזר: בכוחי לקבל על עצמי את המשימה להסיר את הצפרדעים, אלא שיש לי תנאי אחד, על המלך לממן מקופת הממלכה יין לרוב, עבור חג הפורים שיחול למחרת, והיהודים ישתו כאוות נפשם, ללא מעצור. זעם המלך למשמע הבקשה וקרא: מורד במלכות אתה, אני מבקשך להתפלל ולצום, ואתה מבקש ממני לתת לבני עמך להשתכר ביין המלך, על חשבון קופת הממלכה? ענהו רבי אלעזר: זהו התנאי שלי להסכם שביקש המלך. המלך שמע את דבריו, התרכך ואמר: הנני מסכים לעשות כדברך, אבל דע לך, שאם הצפרדעים, לא יעלמו, יעזבו היהודים את כל ממלכת הולנד לצמיתות. למחרת עם שחר הוצבו ברחובות העיר חביות גדולות מלאות יין, והעיר אמסטרדם צהלה ושמחה בטוב לב ובמשתה. השמחה גאתה עד השחקים, עד שלא הייתה זכורה שמחת פורים באמסטרדם כאותה שמחת פורים. לקראת ערב, בשעת סעודת היום, הגיע שליח מבית המלך לביתו של ר' אלעזר, והודיע לו שכל הצפרדעים נסוגו מן הנהר, והעיר ניצלה.

זמני הדלקת נרות:

פרשת וארא

כניסת השבת

16:39

צאת השבת

17:39

ר"ת 18:13

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

להערות/להארות ולכל שאלה-

הרב שלמה בצרי: 055-6771015

המעשים יוצרים מציאות

בפתח ביתו של הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א ניצב בחור וסיפר: זכיתי ברוך ד' לחזור בתשובה, ולהכנס לשיבה. אך עם כל שמחתי בכך, אני בצער שהורי לא קיבלו זאת, ובפרט אבי היקר שלא הסכים להשלים עם המציאות שבנו חזר בתשובה, ובכל פעם שאני מזכיר ליד אבי איזה דבר תורה מיד הוא מתרגז, כועס ומקלל...

הרב חשב וענה: דע לך בחור יקר, שישנים חטאים הגורמים לאדם טומאה גדולה ועצומה, היוצרת שנאה תהומית לכל דבר שבקדושה. וכנראה שאביך חטא בחטא כזה...

המשיך הרב ואמר: אספר לך סיפור שהגיע לחמי – הגה"ק רבי יוסף שלום אלישיב...

אברך תלמיד חכם מיישיבת לייקוואד נשלח לכהן כרב בעיר פלונית בה יש קהילה יהודית גדולה למדי. עוד בטרם יצא לדרכו נודע לאברך שבמשך שנים מנסים אירגונים שונים להקים תלמוד תורה או ישיבה בעיר זו, ובשום אופן לא מצליחים.

הוא לא נבהל מהמידע הזה, וסבר לתומו שדוקא בשל כך כדאי מאוד שיקח על עצמו את כהונת הרב בעיר זו, וישקיע מאמצים כבירים על מנת להרבות שם ביהדות ולהקים מוסדות תורה וישיבות.

מיודענו האברך יצא לעיר הריא, מרחק שעה ורבע מניו-יורק, כשכולו שופע מרץ וחיוניות, ובהחלטה שהוא מיצדו מתכוון לפתח את העיר מבחינה רוחנית, ולהגביר בה חיילים לה' ולתורתו.

אבל, המציאות בשטח היתה שונה. כל הנסיונות שעשה, כל המאמצים שהשקיע, על מנת להוציא את אנשי הקהילה מקפאונם הרוחני, העלו חרס בידו. עובר חודש ועוד חודש, שנה ועוד שנה, והעניינים אינם מתחילים לזוז. את תלמוד התורה שכל כך רצה לייסד, הוא אינו מצליח להקים. ישיבה – מאן דכר שמיא?! וכן כל יתר מוסדות הקהילה שביקש להעמיד על מכונם, לא קמו.

בשלב מסויים הרגיש הרב שיש דברים בגו, ויש משהו העומד מאחורי אי ההצלחה שלו להקים את המוסדות. 'אני הרי מתאמץ כל כך קשה, ואיך יתכן שלא הצלחתי להגשים ולו משימה אחת מכל מה שהעמדתי למול עיני?!' אמר הרב. והחליט לערוך תחקיר ממצה ומקיף אודות הקהילה, ומה שהתרחש בה בעבר בצורה זו, חשב, אולי יעלה בידו לגלות דבר מה שישפוך אור על המתרחש במקום.

ואכן, הרב לא הוצרך לתחקיר כה ממצה כדי להגיע למסקנה מה עומד מאחורי אי ההצלחה הבולטת הזו. הברור הניב תוצאות מיידיות.

התברר שלפני שנים רבות כיהן בקהילה זו רב חשוב, שעשה ופעל רבות למען בני המקום, אבל כמה חברים בקהילה שנאו את הרב, ופעלו נגדו בצורה חמורה. כדי 'לשכנע' לעזוב את המקום, עשו דבר שלא ייעשה. ביום הפורים הם שיגרו לביתו משלוח מנות, וכאשר אשתו קיבלה את החבילה, ופתחה אותה, קפצו מתוכה כמה עכברים גדולים שהוכנסו לחבילה בכוונה תחילה.

הרבנית נבהלה מאוד, והתמוטטה ארצה, והוצרכה לשהות מאז ועד סוף ימיה

כוחה של תפילה – אין יאוש בעולם

הסיפור הבא התרחש בזמן הכתב סופר שהיה רב העיר, לאחר פטירת אביו החתם סופר. באחד מבתי היהודים היה משרת גוי, שהיה רע ומושחת. יום אחד ראה המשרת הגוי את שר העיר מתהלך ברחובות, הגוי הצליח בערמומיות לשלוף את ארנקו של השר ולברוח. כשקלט השר ששדדו אותו כך לאור היום. כעס מאוד, ציווה על המשטרה לעשות הכל על מנת להחזיר את כספו ולהעניש את הפושע. השוטרים החלו בחיפושים, ואז קלט הגוי שמצבו רע ועלולים לתפוס אותו בהקדם, הוא החליט להוציא את עצמו מצרה זו, וגם על הדרך להפטר ממעסיקו היהודי. הלך הגוי והחביא את הארנק בביתו של היהודי מעבדו. ואכן לאחר כמה ימים כשעברו השוטרים מבית לבית לחפש את האבידה, נכנסו לביתו של היהודי המופתע ולאחר

בבית חולים לחולי נפש. בשל המעשה החמור הקפיד הרב על הקהילה! ומאז ועד היום, כל רב המגיע לקהילה זו, אינו מצליח להרים בה את קרן התורה והיהדות, ואחרי תקופה קצרה עוזב אותה בפחי נפש.

התלמיד חכם שעליו אנחנו מדברים, שהגיע מן העיר לייקוואד, לא אמר נואש. הוא הציע שמנין אנשים מבני הקהילה יעלו לקבריהם של הרב והרבנית ויבקשו מהם מחילה. אולי על ידי כך נצליח לכפר על החטא הגדול שעשו כלפיהם, אמה הקהילה הסכימה להצעה, ובבוקרו של יום התכוננו מנין היהודים, והרב בראשם, לצאת לבית העלמין. אולם, ממש באותו רגע החלה סערת שלגים בלתי צפויה אשר מנעה מהם לעזוב את העיר. הם המתינו שעה, שעתים ושלש... והסופה לא פסקה.

מנין האנשים דחה את העליה לקבר לשבוע הבא, ליום שעל פי התחיית היה אמור להיות בו מזג אויר נאה.

ואכן, בבוקר זרחה השמש, אולם בדיוק בשעה שבה קבעו לצאת, החלה לנשוב רוח סערה עזה במיוחד שמנעה מהם, שוב, את היציאה.

והנה, גם בפעם השלישית, כשקבעו לעלות לקבר, התרגשה סופת שלגים חזקה, ואף רכב לא היה מוכן לקחת אותם לבית העלמין.

שלש פעמים, שלש מניעות בלתי צפויות...

הרב הבין שאין בכחו להתמודד לבד עם הטומאה הנוראה, והחושך הסמיך האופף את המקום, ושיגר מכתב לרב אלישיב.

הרב אלישיב שמע את הסיפור, ונאנח: מה שאנשים גורמים לעצמם... ואז אמר: כדי להסיר טומאה כזאת, כדי לסלק ענן שחור ונורא, לא מספיק עשרה אנשים. צריך לארגן את כל בני הקהילה אנשים, נשיף וטף, לבקשת המחילה.

ואכן, ביום שבעה עשר בתמוז תשס"ט, יום שבו רוב בני הקהילה היו שרויים בצום, התקיימה עצרת תשובה והתעוררות בבית הכנסת של הקהילה, ולאחר מכן הצליחו כל בני הקהילה לנסוע אל בית הקברות, וביקשו מחילה...

המשיך הגאון רבי יצחק זילברשטיין ואמר לבחור: אתה מבין, האדם כמו ידי, מביא את ההצלחה או את ההפסד והכשלון...

חתם הרב ואמר: בנוסף לכך, על האדם לדעת שגם אם הירבה לחטוא ולפשוע, אם ישנה את דרכו ויעלה על דרך הישר, דרך אהבת ישראל ועשיית חסד, יש בכחו לכפר הכל...

בימים שלפני פסח מסרו גבאי קופת הצדקה למשפחה אחת ברמת אלחנן סיוע נכבד ביותר. כאשר קיבלה זאת אם המשפחה, התפרצה בבכי של שמחה, ואמרה בריגשת הלב:

אני מברכת מכל לבי את מי שסייע לי ותמך בי כדי שאוכל להכניס את החג לביתי!

ודע, כי יש בכח ברכה כזאת לכפר אפילו על מעשים חמורים כדוגמת המעשה שהובא לעיל:

אבל לא כל כך בקלות מוצאים ברכות שכאלה...

לא פשוט הוא לקבל ברכה מאלמנה שהורידו מעליה את הלחץ הכבד של קניית מצרכי החג. ואשרי מי שזוכה לזה!

בפרשה שלנו אנו לומדים את היסוד הבא: החסרונות יוצרים מסך באדם, והעניינים והלב נסתמים...

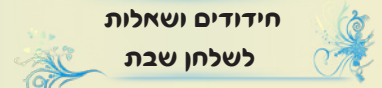
בדיקה יסודית נמצאה הגניבה בביתו. מיד אסרו אותו. הוא בכה במר נפשו על חפתו אך שום דבר לא עזר, אם הגניבה נמצאה בביתו הרי שהוא זה הגנב – כך נאמר לו. היהודי הובל לבית הסוהר ובמשפטו דינו נחתם למות בתליה בכיכר העיר. כשהגיעה השמועה לאוני הכתב סופר הוא נחרד מאוד על הרצון להרוג איש ישר וכשר שלא עשה דבר. הוא שלח את טובי העסקנים לנסות להשפיע אך שום דבר לא עזר. גם מעטפות של שוחד ניסו, אך ללא הועיל כועס מאוד ולא מוכן לוותר. כשראה הכתב סופר שנסגרו בפניו כל השערים, ניסה לשכנע את שרי המלוכה מהדרגים הגבוהים ביותר, אולם שר העיר לא היה מוכן לשמוע מכלום. כשראה הכתב סופר שהמצב לא טוב וההשתדלות לא עזרה, הוא בא אל ביתו שבור ורצוף באישון לילה האחרון שלפני ביצוע גזר הדין כשכל העיר ממתינה לחוות בעונש הכבד. בשעת לילה מאוחרת הלך הכתב סופר לישון כשהוא עייף מכל עמל וטרדת הימים האחרונים, כשהוא שרוי בדאגה גדולה וצער מה יהיה בגורלו של

אותו יהודי חף מפשע, והוא לא יודע מה עוד ניתן לעשות. מתוך מחשבות ודאגות נפלה עליו תרדמה, והנה הוא רואה בחלום הלילה את אביו הקדוש החתם סופר כשפניו זועפות, הוא רעד ופחד מפני שאביו התקרב אליו בפנים קשות. היתכן? זעק החתם סופר על בנו, יהודי חף מפשע צועד אל מותו, משאיר אחריו אישה וילדים, ואתה שוכב על מיסתך ואינך פועל להצלתו? הכתב סופר נבהל לשמוע את תוכחת אביו והחל בוכה בכי נורא 'הלא כל מה שביכולתי עשיתי, ואף מעבר לכך, לא הסכתי בשום טרחה כדי להצילו, וכי יש עוד דרך נוספת שעדיין לא ניסיתי?' שאל הכתב סופר. יש ויש ענה אביו החתם סופר. הכתב סופר קם מיד מתפלל? בלילה שכזה לא ישנים, פסק החתם סופר. הכתב סופר קם מיד ממיסתו בגבורה ובהתלהבות וקרא למשמשו, כשהוא מצוה עליו לגשת אל ראשי הקהל שיעוררו את כל יהודי העיר, וכולם ללא יוצא מן הכלל, על אף השעה, יתאספו בבית הכנסת לתפילה וזעקה להצלת נפש מישראל. הכתב סופר ניגש לבימה והרים את קולו בזעקה, ואמר, ניסינו כוחנו בכל הדרכים האפשריות, אך נראה שהכל סגור ונעול בעדנו, אבל אצל הקדוש ברוך הוא דבר לא סגור. שערי דמעות לא ננעלו. היתה שם באותה שעה התעוררות גדולה מאד. בכיות וזעקות וקל כביר לא ימאס תפילת רבים. ולמחרת בעת שהלכו לבצע את גזר הדין, הסכים השופט לחקור את אותו משרת גוי ונבוזה שהיה בבית היהודי, והגוי שלא התכוון לחקירה זו, נשבר מיד והודה, וכך הועלה המשרת הגוי לגרדום. היהודי ניצל ושב לביתו. אכן תפילה אמיתית לא שבה ריקם. לפעמים באה צרה לאדם, הוא מנסה את כל הדרכים האפשריות איך אפשר לעזור, כמו למשל שילדו חולה ח", מיד פונה לכל טובי המומחים והעסקנים ולוקח את הרופאים הכי טובים, פונה לבקשת ברכות מרבנים. אך צריך לזכור שדבר ראשון ד' מחכה לתפילה

אמיתית שבאה עמוק מתוך הלב, בידיעה שרק ד' יכול לעזור, ואין שום ברייה בעולם שיכולה לשנות משהו מהנגזר למעלה, והכל מידו הרחומה, וכך לאחר תפילה כזאת כמובן יכול לעשות עוד השתדלות. ידועים דברי חז"ל: שהקדוש ברוך הוא מביא לאדם טרדות ויסורים כדי שהוא יתפלל לפניו, ואם הוא לא עושה זאת אז הקדוש ברוך הוא מביא לו עוד יסורים, עד שיגיע למצב שיתפלל לפניו. וכדי להיושע בתפילה על האדם להתפלל מעומק הלב. ובמקום להרבות בהשתדלות לפני בשר ודם עלינו מוטל להתחזק באמונה שאין עוד מלבדו, ורק בורא עולם יכול להושיע אותנו, וככל שאנו יותר מאמינים בכוח התפילה, התפילות שלנו יתקבלו יותר לפניו לרצון. והתפילה על כל עניין מייצרת אצל האדם קרבת אלוקים דבר הנותן רוגע נפלא לאדם אשר מרגיש שנמצא בידים שלו יתברך. ואין להתיימשך גם אם לא נענה מיד הוא יענה בהמשך אי"ה, כי תפילות לא שבות לעולם ריקם.

התפילות מתקבלות כשהאדם מרגיש שאין לו על מי להישען אלא על אביו שבשמים. כשהיו באים לפני החפץ חיים לבקש ממנו ברכות היה אומר שאבא לא אוהב ששולחים לו שליחים. הקדוש ברוך הוא רוצה שהאדם יפנה אליו ישירות ויבקש את בקשותיו האישיות והוא מצפה ורוצה לתת לנו. אלא מה, אנו צריכים להתפלל ולפעמים גם להרבות בתפילה אך לא להפסיק בזה כלל. ובשנים האחרונות רבי חיים קניבסקי אומר לפונים אליו ובכל מיני בעיות שהקדוש ברוך הוא עושה לנו את זה כי הוא רוצה שנתפלל אליו, ויש להרבות בתפילה על הילדים, על הפרנסה, על הבריאות ועל הצלחה בכל העניינים כי זה הדבר היחיד שנשאר בדורינו היתום, ועל ידי תפילה רואים ללא הרף בחוש את ישועת ה'.

חידודים ושאלות שלחן שבת

מדוע נקרא שמו "עמרם"?

שיצא ממנו עם רם על כל רמים (זוהר י"ט).

מדוע נקרא שמה "יוכבד"?

שהיו פניה דומין לזיו הכבוד (מדרש הגדול).

מדוע נאמר ד' לשונות גאולה "והוצאתי", "והצלתי", "וגאלתי" ו"לקחתי"?

מובא בפסיקתא זוטא: כנגד ד' זכויות שהיו בידם: שלא שינו לשונם, לא החליפו שמלותיהם, לא גילו סודם ולא ביטלו ברית מילה. ועוד, כנגד ד' כוסות שראה שר המשקים בחלום - נגד ד' כוסות שנזכרו בפסוקים בחלום שר המשקים. ובמדרש (רבה שמות ו' ד') איתא: נגד ד' גזירות שגזר פרעה: בניית ערי מסכנות, הריגת כל זכר שנולד, השלכת הזכרים ליאור ומניעת התבן, וכנגדם תיקנו ד' כוסות בליל הסדר, לקיים "כוס ישועות אשא".

איזה מאורע בפרשתנו אירע בראש השנה, ולאחר איזו מכה אירע?

מובא בגמרא (מסכת ראש השנה י"א): בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים, ואיתא במדרש הגדול שלאחר מכת כינים בטלה עבודה מאבותינו, מרוב שהוכו על ידי הכינים.

מדוע נמנו בפרשה תולדות ראובן שמעון ולוי בלבד?

רש"י מביא מהפסיקתא: לפי שקינטרם יעקב לג' שבטים הללו בשעת מותו, לכך חזר הכתוב

נידונים בנחש, דכתיב (דברים ל"ב ו') "חמת תנינים יינם".

מה אמרו הצפרדעים זו לזו, שבשל כך הוצרך פרעה לקרוא למשה ואהרן?

במדרש מסופר (הגדול): הצפרדע היה קורא ממעי פרעה, ועונים לו חבריו ממעי גדולי פרעה, וצפרדע אומרת לחברתה: אימתי נצא מכאן? ועונים הצפרדעים זו לזו: עד שיבוא בן עמרם - משה, ויתפלל עלינו.

מה אמר המן לאחשוורוש על היהודים במצרים? מובא במדרש (במדרש רבה במגילה): אמר המן לאחשוורוש, באו וראה מה עשה פרעה, עבור בני ישראל כשירדו למצרים קבלם בסבר פנים יפות, והושיבם במיטב הארץ, זן אותם בשני רעבון והאכילם כל טוב שבארצו, פלטרין היה לו לבנות והיו בונים שם, בכל זאת לא היה יכול להם ולא עוד אלא שבאו בעלילה ואמרו לזבוח לאלוקים נלכה דרך ג' ימים, אם רצונך השאילנו כלי כסף וכלי זהב ושמלות, וברחו להם. וכששמע פרעה שברחו, הלך אחריהם להשיב ממונו, מה עשו לו? היה אדם אחד עמהם ושמו משה בן עמרם, ובכשפו נטל מקל ולחש עליו, והכה בו את הים עד שנחרב, ונכנסו כולם ביבשה, כיון שראה זאת פרעה נכנס אחריהם להחזיר ממונו, ואיני יודע במה דחפוהו בתוך הים, וטבע הוא וחילו בים, ולא זכרו הטובה שעשה להם, הלא תשמעו שהם כפויי טובה (ילקוט ראובני).

וייחסם, לומר שחשובים הם, ובמדרש ר' (במדבר י"ג ה') ר' יהודה אומר: לכך מנה את ראובן, שמעון ולוי, מפני שכל השבטים לא שמרו ייחוסיהם במדבה, וראובן, שמעון ולוי שמרו ייחוסיהם. ר' נחמיה אומר: כל השבטים עבדו עבודה זרה במצרים, ושבט ראובן, שמעון ולוי לא עבדו, לכך זכו להימנות. רבנן אומרים: כל השבטים לא נהגו שררה במצרים, ואילו ראובן, שמעון ולוי נהגו שררה, מת ראובן - נתנו שררה לשמעון, מת שמעון - נתנו שררה ללוי, מת לוי - בקשו לתתה ליהודה, יצאה בת קול ואמרה: הניחו אותה עד שיגיע זמנו, וזהו אחר מיתת יהושע (שופטים א' א' ב'). עוד איתא במדרש הגדול: הסיבה שזכו לשררה, מפני שקיבלו תוכחת יעקב אביהם והוריקו פניהם.

מדוע לקה פרעה על ידי מטה, ומדוע נהפך המטה לתנין דווקא?

במדרש (רבה ט"ב) מובא: אין הקדוש ברוך הוא רודה הרשעים אלא במטה, לפי שנמשלו לכלבים, דכתיב בתהלים "ישבו לערב יהמו ככלב", וכשם שדרך כלב ללקות במקל, כך הם לוקים. אמר להם הקדוש ברוך הוא (למשה ואהרן): פרעה רשע הוא, אם יאמר לכם תנו מופת - הכו אותו במקל. ואיתא במדרש הגדול: הטעם שהמטה הפך לתנין, לפי שפרעה נקרא 'תנין', כדאיתא ביחזקאל (כ"ט ג') "הנני עליך פרעה... התנים הגדול", לפיכך לקה בתנין. ועוד, לפי שדיבר על ה' ואמר "לא ידעתי את ה'" נידון בתנין, שהוא נחש, כדמצינו באבותינו שדברו באלוקים ובמשה דכתיב "וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים", וכל הרשעים

אזכרה לעילוי נשמת הצדיק רבי אליהו בן בלנקא זצ"ל אחיו של רבינו הרב חיים הכהן זצ"ל

שיעור בגמרא "מסכת בבא קמא" עם הרב שר שלום שליט"א בכל יום | 17:30

12:30 | שיעור יומי בגמרא "עירובין" עם הרב חיים חיון שליט"א

19:00 | שיעור חדש בגמרא מידי יום רביעי | עם הרב שלמה בצרי שליט"א

19:00 | שיעור בגמרא מידי יום ראשון | עם הרב מרדכי בצרי שליט"א

מסכתו "ברכת חיים" בעשירית

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף"
וקהילת "ברכת חיים" של יצאו במבצע חלוקה חנים של ספרונים ללימוד יומי בהלכות שבת "השבת בהלכה ובאדה" לחיזוק השבת בעיר הגעתיים והסביבה

בית כנסת המרכזי "בית יוסף" בעשירית

שמות 'עמדו על הברכה' התורמים

<p>להנצחות ולהקדשות במייל: b5448622@gmail.com sms: 054-4843340-2</p>	<p>לעילוי נשמת: הרב חיים אבישלום בן בלנקא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>לעילוי נשמת: הרב יוסף בן מסעודה זצ"ל ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפחה דוד ז"ל נפטרה י"ח אלול תש"פ שלמה טוינה בן דבורה דוד ז"ל נפטר ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה</p>
--	--	---	--	---	--

4